

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1972 r.

w sprawie wykonywania w stosunku do żołnierzy kar orzeczonych za wykroczenia popełnione przed wcieleniem do czynnej służby wojskowej.

Na podstawie art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenie honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. z 1970 r. Nr 25, poz. 203) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie normuje zasady i tryb wykonywania w stosunku do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej kar orzeczonych przez właściwe organy za wykroczenia popełnione przed wcieleniem do tej służby, jak również zasady i tryb stosowania odroczeń i ulg w wykonaniu tych kar oraz odstąpienia od ich wykonania.

§ 2. W razie potrzeby ustalenia miejsca pełnienia służby wojskowej przez ukaranego organ zarządzający wykonanie kary niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia o ukaraniu lub nakazu karnego zwraca się do powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego właściwego ze względu na jego miejsce zamieszkania o podanie nazwy lub numeru jednostki wojskowej, w której pełni on służbę wojskową, miejsca jej postoju oraz charakteru i terminu ukończenia tej służby.

§ 3. 1. Organ, który zarządził wykonanie zasadniczej lub zastępczej kary aresztu w stosunku do żołnierza pełniącego zawodową, okresową lub zasadniczą służbę wojskową, odracza wykonanie tych kar na okres roku.

2. Żołnierzowi, odbywającemu służbę wojskową (ćwiczenia wojskowe) w okresie krótszym od roku, kary wymienione w ust. 1 odracza się do czasu zwolnienia żołnierza z tej służby.

3. Decyzję o odroczeniu wykonania zasadniczej lub zastępczej kary aresztu doręcza się żołnierzowi za pośrednictwem dowódcy jednostki wojskowej, w której pełni on służbę wojskową.

§ 4. 1. W stosunku do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej można odstąpić od wykonania orzeczonej zasadniczej lub zastępczej kary aresztu, jeżeli ukarany żołnierz w czasie służby wojskowej swoim zachowaniem i dobrym wykonywaniem obowiązków służbowych dał podstawę do przypuszczenia, że nie popełni już podobnego wykroczenia.

2. O odstąpieniu od wykonania kary orzeka organ, który orzekał w danej sprawie w pierwszej instancji, na umotywowany wniosek dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę wojskową.

§ 5. 1. Dowódca jednostki wojskowej po upływie roku, jeżeli nie zachodzą przesłanki określone w § 4, stosuje względem żołnierza odpowiednią do wagi wykroczenia karę dyscyplinarną, w zamian odroczonej zasadniczej lub zastępczej kary aresztu.

2. W wypadku określonym w ust. 1 żołnierza zasadniczej służby wojskowej można skierować do odbycia kary w oddziale dyscyplinarnym, jeżeli zasadnicza lub zastępcza kara aresztu wynosi co najmniej dwa miesiące; jeden dzień służby w oddziale dyscyplinarnym odpowiada dwu dniom zasadniczej lub zastępczej kary aresztu.

3. O zastosowaniu kary dyscyplinarnej dowódca jednostki wojskowej zawiadamia organ zarządzający wykonanie kary.

§ 6. W stosunku do żołnierza pełniącego czynną służbę wojskową kara ograniczenia wolności nie podlega wykonaniu przez czas trwania tej służby.

§ 7. 1. Wykonanie kary grzywny w stosunku do żołnierza w czynnej służbie wojskowej odbywa się na zasadach ogólnych, określonych w przepisach Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wykonywania kar dodatkowych.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1968 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania kar orzeczonych w stosunku do żołnierzy za wykroczenia

popelnione przez nich przed wcieleniem do czynnej służby wojskowej (Dz. U. Nr 42, poz. 295).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski